

22007A1221(03)

21.12.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 339/3

KONVENCIJA

o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE OVE KONVENCIJE,

ODLUČNE da na svojim područjima osnaže pravnu zaštitu ondje nastanjenih osoba,

SMATRAJUĆI da je potrebno, u tu svrhu, odrediti međunarodnu nadležnost sudova, olakšati priznavanje i uvesti brz postupak za osiguranje izvršenja sudskih odluka, javnih isprava i sudskih nagodbi,

SVJESNE veza među njima, koje su potvrđene u području gospodarstva putem sporazuma o slobodnoj trgovini sklopljenih između Europske zajednice i pojedinih država članica Europskog udruženja za slobodnu trgovinu,

UZIMAJUĆI U OBZIR:

- Bruxellesku konvenciju od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju u skladu s uzastopnim proširenjima Europske unije,
- Konvenciju iz Lugana od 16. rujna 1988. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kojom se proširuje primjena pravila Bruxelleske konvencije iz 1968. na pojedine države članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu,
- Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja je zamijenila gore navedenu Bruxellesku konvenciju,
- Sporazum između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisan u Bruxellesu 19. listopada 2005.,

UVJERENE da će proširenje načela utvrđenih u Uredbi (EZ) br. 44/2001 na ugovorne stranke ovog instrumenta ojačati pravnu i gospodarsku suradnju,

ŽELEĆI osigurati što je više moguće ujednačeno tumačenje ovog instrumenta,

ODLUČILE su s tim ciljem sklopiti ovu Konvenciju i

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, neovisno o vrsti suda. Ona se ne proširuje na, posebno, pitanja dohotka, carine ili upravna pitanja.
2. Ova se Konvencija ne primjenjuje na:
 - (a) status ili pravnu sposobnost fizičkih osoba, imovinska prava proizašla iz bračnog odnosa, oporuka i nasljeđivanja;

- (b) stečaj, postupke u vezi s likvidacijom nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, sudske dogovore, stečajne nagodbe i slične postupke;
- (c) socijalnu sigurnost;
- (d) arbitražu.

3. U ovoj Konvenciji pojam „država obvezana ovom Konvencijom” znači svaka država koja je ugovorna stranka ove Konvencije ili država članica Europske zajednice. Također može označavati Europsku zajednicu.

GLAVA II.

NADLEŽNOST

ODJELJAK 1.

Opće odredbe

Članak 2.

1. Podložno odredbama ove Konvencije, osobe s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom, bez obzira na državljanstvo, tuže se pred sudovima te države.
2. Na osobe koje nisu državljani države u kojoj imaju domicil primjenjuju se pravila o nadležnosti koja se primjenjuju na državljane te države.

Članak 3.

1. Osobe s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom moguće je tužiti pred sudovima druge države obvezane ovom Konvencijom samo na temelju pravila određenih u odjeljcima od 2. do 7. ove glave.
2. Protiv njih se posebno ne primjenjuju pravila o nacionalnoj nadležnosti određena u Prilogu I.

Članak 4.

1. Ako tuženik nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, nadležnost sudova svake države obvezane ovom Konvencijom određuje se, podložno odredbama članka 22. i 23., pravom te države.
2. Protiv takvog tuženika svaka osoba s domicilom u nekoj od država obvezanih ovom Konvencijom može, bez obzira na njezino državljanstvo, u toj državi koristiti pravila o nadležnosti koja su na snazi u toj državi, a posebno ona navedena u Prilogu I., na isti način kao i državljani te države.

ODJELJAK 2.

Posebna nadležnost

Članak 5.

Osobu s domicilom u državi obvezanoj ovom Konvencijom moguće je tužiti u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom:

1. (a) u predmetima koji se odnose na ugovore, pred sudovima mjesta izvršenja dotične obveze;
- (b) za potrebe ove odredbe i osim ako je dogovoreno drukčije, mjesto izvršenja dotične obveze je:
 - u slučaju prodaje robe, mjesto u državi obvezanoj ovom Konvencijom gdje je, u skladu s ugovorom, roba dostavljena ili je trebala biti dostavljena,

— u slučaju pružanja usluga, mjesto u državi obvezanoj ovom Konvencijom gdje su, u skladu s ugovorom, usluge pružene ili su trebale biti pružene;

- (c) ako se ne primjenjuje točka (b) primjenjuje se točka (a);
2. u predmetima koji se odnose na uzdržavanje:
- (a) pred sudovima mjesta gdje uzdržavana osoba ima domicil ili uobičajeno boravište; ili
- (b) pred sudom koji prema vlastitom pravu ima nadležnost u postupcima koji se odnose na status osobe, ako je predmet vezan uz uzdržavanje sporedni postupak u tim postupcima, osim ako se ta nadležnost isključivo temelji na državljanstvu jedne od stranaka; ili
- (c) pred sudom koji prema vlastitom pravu ima nadležnost u postupcima koji se odnose na roditeljsku odgovornost, ako je predmet vezan uz uzdržavanje sporedni postupak u tim postupcima, osim ako se ta nadležnost isključivo temelji na državljanstvu jedne od stranaka;
3. u predmetima koji se odnose na nedozvoljene radnje, delikt ili kvazi-delikt, pred sudovima nadležnim mjesta gdje je štetna radnja počinjena ili je mogla biti počinjena;
4. u pogledu tužbi za naknadu štete ili povrat koja se temelji na radnji koja vodi do kaznenog postupka, pred sudom na kojem je pokrenut postupak pod uvjetom da je taj sud nadležan, prema vlastitom pravu, provoditi građanski postupak;
5. u pogledu sporova proizašlih iz poslovanja podružnice, predstavništva ili nekog drugog poslovnog nastana, pred sudovima koji imaju nadležnost u mjestu gdje se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili drugi poslovni nastan;
6. kao osnivač, upravitelj ili korisnik trusta osnovanog na temelju statuta ili pisanog instrumenta, ili dogovorenog usmeno uz pisani dokaz, pred sudom države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se trust nalazi;
7. u pogledu spora u vezi isplate naknade za spašavanje tereta, pred sudom pod čijom je nadležnošću bio dotičan teret:
- (a) zadržan radi osiguranja plaćanja; ili
- (b) mogao biti zadržan ali je dana jamčevina ili drugo jamstvo;
- uz uvjet da se ova odredba primjenjuje samo ako se utvrdi da tužitelj ima pravo na teret ili je imao to pravo u trenutku spašavanja tereta.

Članak 6.

Osoba koja ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom također može biti tužena:

1. u slučaju kada je ta osoba jedan od tuženika, pred sudovima nadležnima za mjesto u kojem jedan od njih ima domicil, uz uvjet da su tužbe tako usko povezane da je brže provesti postupak i donijeti odluku zajednički kako bi se izbjegao rizik neopozivih presuda proizašlih iz zasebnih postupaka;

2. kao treća strana u postupku zbog jamstva ili garancije, odnosno u bilo kojem postupku protiv treće strane, pred sudom pred kojim je pokrenut prvobitni postupak, osim ako je taj postupak pokrenut isključivo s namjerom da se osoba udalji s prostora nadležnosti suda koji bi bio nadležan u njegovom slučaju;
3. kada se radi o protutužbi proizašloj iz istog ugovora odnosno iz činjenica na kojima se temelji prvobitna tužba, pred sudom na kojem je se vodi prvobitni postupak.
4. u predmetima koji se odnose na ugovor, ako se postupak može povezati s postupkom protiv istog tuženika u predmetima vezanim uz stvarno pravo na nekretninama, pred sudom države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se nekretnina nalazi.

Članak 7.

U slučaju kada na temelju ove Konvencije sud države obvezane ovom Konvencijom ima nadležnost u postupcima vezanim uz odgovornost u korištenju ili rukovanju brodom, taj sud, ili bilo koji zamjenski sud određen unutarnjim pravom te države, također ima nadležnost u postupcima o ograničavanju te odgovornosti.

ODJELJAK 3.

Nadležnost u predmetima vezanim uz osiguranje

Članak 8.

U ovom odjeljku definira se nadležnost u predmetima vezanim uz osiguranje, ne dovodeći u pitanje članak 4. i članak 5. stavak 5.

Članak 9.

1. Osiguravatelj koji ima domicil državi obvezanoj ovom Konvencijom može biti tužen:
 - (a) pred sudovima države u kojoj ima domicil; ili
 - (b) u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u slučaju postupaka koje je pokrenuo osiguranik, osigurana osoba ili korisnik osiguranja pred sudovima mjesta gdje tužitelj ima domicil; ili
 - (c) ako se radi o suogovaratelju, pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom pred kojima je postupak pokrenut protiv glavnog osiguravatelja.
2. Ako osiguravatelj nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugi poslovni nastan u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom, u sporovima proizašlim iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovnog nastana smatra se da ima domicil u toj državi.

Članak 10.

U pogledu osiguranja od odgovornosti ili osiguranja nekretnina, osiguravatelja se također može tužiti i pred sudovima nadležnim za mjesto gdje je štetna radnja počinjena. Ista se odredba primjenjuje i u slučaju kad su pokretna i nepokretna imovina pokrivena istom policom osiguranja, a obje su bile pogođene istim osiguranim slučajem.

Članak 11.

1. U pogledu osiguranja od odgovornosti, osiguravatelj također može biti pozvan pred sud na kojem je oštećena stranka pokrenula postupak protiv osigurane osobe, ako to dopušta pravo suda.
2. Članci 8., 9. i 10. primjenjuju se na postupke koje je oštećena stranka pokrenula neposredno protiv osiguravatelja, u slučaju da su takve izravne tužbe dopuštene.
3. Ako pravo kojim su uređene takve izravne tužbe omogućuje da osiguranik ili osigurana osoba mogu biti povezani zajedno kao stranka u postupku, za njih je nadležan isti sud.

Članak 12.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 3., osiguravatelj može pokrenuti postupak samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj tuženik ima domicil, bez obzira na to je li tuženik osiguranik, osigurana osoba ili korisnik osiguranja.
2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podnošenja protutužbe pred sudom pred kojim se, sukladno ovom odjeljku, vodi prvobitni postupak.

Članak 13.

Odstupanje od odredaba ovog odjeljka moguće je samo na temelju sporazuma:

1. koji je sklopljen nakon što je izbio spor; ili
2. koji osiguraniku, osiguranoj osobi ili korisniku osiguranja dozvoljava pokretanje postupka pred sudovima različitim onih koji su navedeni u ovom odjeljku; ili
3. koji je sklopljen između osiguranika i osiguravatelja koji u trenutku sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom, i kojim se prenosi nadležnost na sudove te države i u onim slučajevima gdje je štetna radnja počinjena u inozemstvu, pod uvjetom da takav sporazum nije u suprotnosti s pravom te države; ili
4. koji je sklopljen s osiguranikom koji nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, osim u mjeri u kojoj je osiguranje obvezno ili se odnosi na nepokretnu imovinu u državi obvezanoj ovom Konvencijom; ili
5. koji se odnosi na ugovor o osiguranju u mjeri u kojoj on pokriva jedan ili više rizika određenih u članku 14.

Članak 14.

Sljedeći su rizici navedeni u članku 13. stavku 5.:

1. gubitak ili šteta počinjena na:
 - (a) pomorskim plovilima, instalacijama na moru ili na otvorenom moru ili zrakoplovima, koji proizlaze iz opasnosti vezanih uz njihovu uporabu u komercijalne svrhe;
 - (b) robi u provozu, osim putničke prtljage, u slučaju kada se provoz sastoji od ili uključuje prijevoz takvim plovilima ili zrakoplovima;
2. svaka odgovornost, osim za tjelesne ozljede putnika ili gubitak njihove prtljage ili šteta nastala na njihovoj prtljazi:
 - (a) koja je proizašla iz uporabe ili rada plovila, instalacija ili zrakoplova kako je navedeno u točki 1. podtočki (a) u mjeri u kojoj, s obzirom na potonje, pravo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je takav zrakoplov registriran ne zabranjuje sporazume o nadležnosti u pogledu osiguranja od takvih rizika;
 - (b) za gubitak ili štetu koju je prouzročila roba u provozu kako je opisano u točki 1. podtočki (b);
3. svaki financijski gubitak vezan uz uporabu ili rad plovila, instalacija ili zrakoplova kako je navedeno u točki 1. podtočki (a), a posebno gubitak tereta ili čartera;

4. svaki rizik ili interes vezan uz bilo koji od rizika navedenih u točkama od 1. do 3.;

5. neovisno o točkama od 1. do 4., svi veliki rizici.

ODJELJAK 4.

Nadležnost u potrošačkim ugovorima

Članak 15.

1. U predmetima koji se odnose na ugovor koji sklopi jedna osoba, potrošač, u svrhu koja se može smatrati izvan njezine profesionalne djelatnosti, nadležnost se određuje u skladu s ovim odjeljkom ne dovodeći u pitanje članak 4. i članak 5. stavak 5.:

- (a) ako se radi o ugovoru o kupoprodaji robe s obročnom otplatom cijene; ili
 - (b) ako se radi o ugovoru o zajmu s obročnom otplatom ili o bilo kojem drugom obliku kredita za financiranje prodaje robe; ili
 - (c) u svim drugim slučajevima, ako je ugovor sklopljen s osobom koja obavlja komercijalnu ili profesionalnu djelatnost u državi obvezanoj ovom Konvencijom u kojoj potrošač ima domicil ili na bilo koji način usmjerava takve djelatnosti u tu državu ili u više takvih država uključujući i tu državu, a ugovor je u okviru tih djelatnosti.
2. U slučaju kada potrošač sklopi ugovor sa stankom koja nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugi oblik poslovnog nastana u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom, smatra se da ta stranka u sporovima proizašlim iz djelovanja te podružnice, predstavništva ili oblika poslovnog nastana ima domicil u toj državi.
3. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na ugovor o prijevozu osim na ugovore u kojima je u cijenu uračunata kombinacija prijevoza i smještaja.

Članak 16.

1. Potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne stranke pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj ta stranka ima domicil ili pred sudovima u mjestu gdje potrošač ima svoje domicil.
2. Druga ugovorna stranka može pokrenuti postupak protiv potrošača samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj potrošač ima domicil.
3. Ovaj članak ne utječe na pravo pokretanja protutužbe pred sudom na kojem je, u skladu s ovim odjeljkom, u tijeku prvobitni postupak.

Članak 17.

Od odredaba ovog odjeljka moguće je odstupiti samo na temelju ugovora:

1. koji je sklopljen nakon što je došlo do spora; ili
2. koji omogućava potrošaču da pokrene postupak pred sudovima različitim od onih koji su navedeni u ovom odjeljku; ili
3. koji je potrošač sklopio s drugom ugovornom strankom, pri čemu obje strane u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom i kojim se dodjeljuje nadležnost sudovima te države, uz uvjet da takav sporazum nije protivan pravu te države.

ODJELJAK 5.

Nadležnost u pojedinačnim ugovorima o zapošljavanju

Članak 18.

1. U predmetima vezanim uz pojedinačne ugovore o zapošljavanju nadležnost se određuje ovim odjeljkom ne dovodeći u pitanje članak 4. i članak 5. stavak 5.

2. U slučaju kada zaposlenik sklopi pojedinačni ugovor o zapošljavanju s poslodavcem koji nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, ali u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom ima podružnicu, predstavništvo ili drugi poslovni nastan, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, zastupništva ili poslovnog smatra se da poslodavac ima domicil u toj državi.

Članak 19.

Zaposlenika koji ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom može se tužiti:

1. pred sudovima države u kojoj ima domicil; ili
2. u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom:
 - (a) pred sudovima u mjestu gdje zaposlenik obično obavlja svoj posao ili pred sudovima u mjestu gdje je zadnje obavljao svoj posao; ili
 - (b) ako zaposlenik obično ne obavlja ili nije obično obavljao svoj posao ni u jednoj od država, pred sudovima u mjestu gdje poslovni subjekt koji je zaposlilo zaposlenika ima ili je imao sjedište.

Članak 20.

1. Poslodavac može pokrenuti postupak samo pred sudovima države obvezane ovom Konvencijom u kojoj zaposlenik ima domicil.
2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo na pokretanje protutužbe pred sudom na kojem se, u skladu s ovim odjeljkom, vodi prvobitni postupak.

Članak 21.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom o nadležnosti:

1. koji je sklopljen nakon što je došlo do spora; ili
2. koji omogućava zaposleniku da pokrene postupak pred sudovima koji nisu sudovi navedeni u ovom odjeljku.

ODJELJAK 6.

Isključiva nadležnost

Članak 22.

Neovisno o domicilu, isključivu nadležnost imaju sljedeći sudovi:

1. u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam i zakup nekretnina, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se nekretnina nalazi.

Međutim, u postupcima čiji su predmet najam i zakup nekretnina sklopljeni za privremenu privatnu uporabu na razdoblje ne duže od šest uzastopnih mjeseci, nadležnost također imaju sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj tuženik ima domicil, uz uvjet da je zakupac fizička osoba te da stanodavac i zakupac imaju domicil u istoj državi obvezanoj ovom Konvencijom;

2. u postupcima čiji je predmet valjanost osnivanja, ništavost ili prestanak trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba, odnosno odluka koje su donijela njihova tijela, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj dotično trgovačko društvo, pravna osoba ili udruženje ima sjedište. Kako bi se odredilo sjedište, sud primjenjuje odredbe privatnog međunarodnog prava;
 3. u postupcima čiji je predmet valjanost upisa u javne registre, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se vodi dotični registar;
 4. u postupcima koji se odnose na registraciju ili valjanost patenata, žigova, dizajna ili drugih sličnih prava koja moraju biti položena ili registrirana, neovisno o tome je li postupak pokrenut tužbom ili kao obrana, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je podnesen zahtjev za polaganje ili registraciju, odnosno u kojoj je zahtjev za polaganje ili registraciju proveden ili se smatra provedenim na temelju odredaba instrumenta Zajednice ili međunarodne konvencije;
- Ne dovodeći u pitanje nadležnost Europskog patentnog ureda u skladu s Konvencijom o dodjeli europskih patenata, potpisanoj u Munchenu 5. listopada 1973., sudovi svake države obvezane ovom Konvencijom imaju isključivu nadležnost, neovisno o domicilu, u postupcima vezanim uz registraciju ili valjanost europskog patenta dodijeljenog toj državi, neovisno o tome je li postupak pokrenut tužbom ili kao obrana;
5. u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, sudovi države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je izvršena ili se treba izvršiti dotična odluka.

ODJELJAK 7.

Prorogacija nadležnosti

Članak 23.

1. Ako su se stranke, od kojih jedna ili više njih imaju domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, sporazumjele da sud ili sudovi države obvezane ovom Konvencijom imaju nadležnost u rješavanju svih sporova koji su proizašli ili bi mogli proizaći iz određenog pravnog odnosa, taj sud ili ti sudovi imaju isključivu nadležnost. Ta je nadležnost isključiva, osim ako se stranke dogovore drukčije. Takav sporazum o dodjeli nadležnosti mora biti:
 - (a) u pisanom obliku, odnosno o njemu mora postojati pisana potvrda; ili
 - (b) u obliku koji je u skladu s praksom koju su stranke međusobno uspostavile; ili
 - (c) u međunarodnoj trgovini, u obliku koji je u skladu s praksom koja je strankama poznata ili bi im morala biti poznata i koja je opće poznata u takvoj trgovini i poštuju je ugovorne stranke istog tipa uključene u dotične oblike poslovanja.
2. Svaka obavijest poslana elektroničkim putem koja pruža trajan zapis sporazuma jednakovrijedna je „pisanom obliku”.
3. U slučaju kada je takav sporazum sklopljen između strana od kojih nijedna nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom, sudovi drugih država obvezanih ovom Konvencijom nemaju nadležnost nad njihovim sporovima, osim ako su se odabrani sud ili sudovi proglasili nenadležnima.
4. Sud ili sudovi države obvezane ovom Konvencijom kojima je dodijeljena nadležnost na temelju akta o osnivanju trusta imaju isključivu nadležnost u svim postupcima pokrenutim protiv osnivača, upravitelja ili korisnika, ako se radi o odnosu između tih osoba ili njihovim pravima i obvezama na temelju trusta.
5. Sporazumi ili odredbe iz akta o osnivanju trusta kojima se dodjeljuje sudska nadležnost nemaju pravni učinak ako su u suprotnosti s odredbama članka 13., 17., ili 21. ili ako sudovi čija se nadležnost njima isključuje imaju isključivu nadležnost na temelju članka 22.

Članak 24.

Osim nadležnosti koja proizlazi iz drugih odredaba ove Konvencije, sud države obvezane ovom Konvencijom pred kojim tuženik sudjeluje u postupku ima nadležnost. Ovo se pravilo na primjenjuje u slučaju kada tuženik sudjeluje u sudskom postupku samo kako bi se osporila nadležnost suda ili kada neki drugi sud ima isključivu nadležnost na temelju članka 22.

ODJELJAK 8.

Provjera nadležnosti i dopustivosti

Članak 25.

U slučaju kada je na sudu države obvezane ovom Konvencijom podnesena tužba koja se ponajprije odnosi na predmet nad kojim isključivu nadležnost imaju sudovi druge države obvezane ovom Konvencijom na temelju članka 22., taj sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim.

Članak 26.

1. U slučaju kada se protiv tuženika s domicilom u jednoj državi obvezanoj ovom Konvencijom podnosi tužba na sudu druge države obvezane ovom Konvencijom, a tuženik ne sudjeluje u postupku, sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim, osim ako njegova nadležnost proizlazi iz odredaba ove Konvencije.
2. Sud zastaje s postupkom tako dugo dok se ne utvrdi da je tuženik bio u mogućnosti primiti pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument dovoljno rano kako bi mu se omogućilo da organizira svoju obranu ili da su poduzeti svi potrebni koraci u tu svrhu.
3. Umjesto odredaba stavka 2., primjenjuje se članak 15. Haške konvencije od 15. studenoga 1965. o dostavi u inozemstvo sudskih i izvansudskih dokumenata u građanskim ili trgovačkim stvarima ako je pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument trebalo dostaviti sukladno toj konvenciji.
4. Države članice Europske zajednice obvezane Uredbom Vijeća (EZ) br. 1348/2000 od 29. svibnja 2000. ili Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima potpisanim u Bruxellesu 19. listopada 2005. u međusobnim odnosima primjenjuju odredbu članka 19. te uredbe ako je trebalo dostaviti pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument u skladu s tom uredbom ili tim sporazumom.

ODJELJAK 9.

Litispencija i povezani postupci

Članak 27.

1. U slučaju kada su pred sudovima različitih država obvezanih ovom Konvencijom pokrenuti postupci u vezi s istim predmetom spora i između istih stranaka, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak po službenoj dužnosti zastaje s postupcima dok se ne utvrdi nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak.
2. U slučaju kada je nadležnost suda na kojem je prvom pokrenut postupak utvrđena, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak po službenoj dužnosti se proglašava nenadležnim u korist tog suda.

Članak 28.

1. U slučaju kada se pred sudovima različitih država obvezanih ovom Konvencijom vode povezani postupci, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak može zastati sa svojim postupkom.
2. U slučaju kada je postupak u tijeku na prvostupanjskom sudu, na zahtjev jedne od stranaka, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak može se također proglasiti nenadležnim, ako je sud na kojem je prvom pokrenut postupak nadležan u dotičnom postupku i njegovo pravo dozvoljava objedinjavanje povezanih postupaka.
3. Za potrebe ovog članka, postupci se smatraju povezanim ako među njima postoji tako bliska veza da je brže provesti ih i o njima donijeti odluku zajednički kako bi se izbjegao rizik donošenja proturječnih sudskih odluka kao rezultat odvojenih postupaka.

Članak 29.

U slučaju kada predmeti spadaju u područje isključive nadležnosti nekoliko sudova, svaki sud osim suda na kojem je prvom pokrenut postupak proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

Članak 30.

Za potrebe ovog odjeljka, smatra se da je postupak pokrenut na sudu:

1. u trenutku kada je pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument podnesen sudu, pod uvjetom da tužitelj nije naknadno propustio poduzeti potrebne korake radi dostavljanja pismena tužniku; ili
2. ako pismeno treba dostaviti prije nego što se podnese sudu, u trenutku kada ga primi nadležno tijelo odgovorno za dostavljanje pismena, pod uvjetom da tužitelj nije naknadno propustio poduzeti potrebne korake radi podnošenja dokumenta sudu.

ODJELJAK 10.

Privremene i zaštitne mjere

Članak 31.

Sudovima države obvezane ovom Konvencijom moguće je podnijeti zahtjev za takvim privremenim, uključujući zaštitnim, mjerama koje su dostupne u skladu s pravom te države čak i ako su, na temelju ove Konvencije, sudovi druge države obvezane ovom Konvencijom stvarno nadležni.

GLAVA III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 32.

Za potrebe ove Konvencije „sudska odluka” znači svaka odluka koju donese sud države obvezane ovom Konvencijom, bez obzira na naziv sudske odluke, kao što su presuda, nalog, odluka ili nalog za izvršenje, kao i određenje troškova ili izdataka od strane službenika suda.

ODJELJAK 1.

Priznavanje

Članak 33.

1. Sudska odluka donesena u državi obvezanoj ovom Konvencijom priznaje se u drugim državama obvezanima ovom Konvencijom, za što nije potreban nikakav poseban postupak.
2. Svaka zainteresirana strana koja postavlja pitanje priznanja sudske odluke kao glavni predmet spora može, u skladu s postupcima predviđenim u odjeljcima 2. i 3. ove glave, podnijeti zahtjev za priznanje sudske odluke.
3. Ako ishod postupka pred sudom države obvezane ovom Konvencijom ovisi o odluci o priznavanju koja se donosi kao odluka o prethodnom pitanju, taj sud je nadležan za odlučivanje u tom pitanju.

Članak 34.

Sudska odluka ne priznaje se:

1. ako je takvo priznanje očito u suprotnosti s javnim poretkom u državi u kojoj se zahtijeva priznanje;
2. u slučaju kada je donesena bez sudjelovanja tuženika u postupku, ako pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument nije tuženiku dostavljen dovoljno rano da mu se omogući organiziranje obrane, osim ako tuženik nije započeo postupak za pobijanje sudske odluke kad je imao tu mogućnost;
3. ako je proturječna sudskoj odluci donesenoj u sporu među istim strankama u državi u kojoj se zahtijeva priznanje;

4. ako je proturječna prethodnoj sudskoj odluci donesenoj u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom ili u trećoj državi koja je uključivala isti predmet spora između istih stranaka, uz uvjet da prethodna sudska odluka ispunjava potrebne uvjete za njezino priznanje u državi u kojoj se zahtijeva priznanje.

Članak 35.

1. Nadalje, sudska odluka se ne priznaje ako je u suprotnosti s odjeljcima 3., 4. ili 6. glave II. ili u slučaju predviđenom u članku 68. Sudsku odluku se, nadalje, može odbiti priznati u svakom slučaju predviđenom u članku 64. stavku 3. ili članku 67. stavku 4.
2. Ispitujući razloge sudske nadležnosti iz prethodnog stavka, za sud ili tijelo kojem je upućen zahtjev obvezujuće je činjenično stanje na kojem je sud države u kojoj je sudska odluka donesena temeljio svoju nadležnost.
3. Podložno odredbama stavka 1., nadležnost suda države u kojoj je sudska odluka donesena ne smije se preispitivati. Ispit usklađenosti s javnim poretkom iz članka 34. stavka 1. ne smije se primjenjivati na pravila koja se odnose na nadležnost.

Članak 36.

Strana sudska odluka ne smije se ni u kojem slučaju preispitivati s obzirom na meritum.

Članak 37.

1. Sud države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se zahtijeva priznanje sudske odluke donesene u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom može zastati s postupkom ako je podnesen redovni pravni lijek protiv te sudske odluke.
2. Sud države obvezane ovom Konvencijom u kojoj se zahtijeva priznanje sudske odluke donesene u Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini može zastati s postupkom ako je izvršenje u državi podrijetla suspendirano radi odlučivanja o pravnom lijeku.

ODJELJAK 2.

Izvršenje

Članak 38.

1. Sudska odluka koja je donesena u državi obvezanoj ovom Konvencijom i koja je postala pravomoćna u toj državi izvršava se u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u slučaju kada je, na zahtjev bilo koje zainteresirane strane, u toj državi izdana potvrda o izvršenju.
2. Međutim, u Ujedinjenoj Kraljevini takva se odluka provodi u Engleskoj i Walesu, u Škotskoj ili u Sjevernoj Irskoj kada je na zahtjev jedne od zainteresiranih strana registrirana za izvršenje u tom dijelu Ujedinjene Kraljevine.

Članak 39.

1. Zahtjev se podnosi sudu ili nadležnom tijelu navedenom na popisu u Prilogu II.
2. Mjesna nadležnost utvrđuje se s obzirom na mjesto domicila stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje ili s obzirom na mjesto izvršenja.

Članak 40.

1. Postupak podnošenja zahtjeva uređen je pravom države u kojoj se zahtijeva izvršenje.
2. Podnositelj zahtjeva mora navesti adresu za dostavljanje sudskih pismena u području nadležnosti suda kojem se podnosi zahtjev. Međutim, ako pravo države u kojoj se zahtijeva izvršenje ne predviđa dostavljanje takve adrese, podnositelj zahtjeva imenuje ovlaštenika za dostavljanje.
3. Zahtjevu se prilažu dokumenti navedeni u članku 53.

Članak 41.

Sudska odluka proglašava se izvršnom odmah po završetku formalnosti iz članka 53. bez revizije u skladu s člancima 34. i 35. U ovoj fazi postupka, stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje nema pravo dostavljati nikakve podneske u vezi sa zahtjevom.

Članak 42.

1. O odluci o zahtjevu za proglašenje izvršnosti odmah se obavješćuje podnositelja zahtjeva u skladu s postupkom utvrđenim u pravu države u kojoj se zahtijeva izvršenje.
2. Proglašenje izvršnosti uručuje se strani protiv koje se traži izvršenje, zajedno sa sudskom odlukom, ako joj ona već nije uručena.

Članak 43.

1. Obje stranke mogu protiv odluke o proglašenju izvršnosti podnijeti pravni lijek.
2. Pravni lijek se podnosi sudu navedenom u popisu u Prilogu III.
3. S pravnim lijekom se postupa u skladu s odredbama u kontradiktornim postupcima.
4. Ako se stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje ne odazove sudskom pozivu žalbenog suda u postupku vezanom uz pravni lijek koji je podnio podnositelj zahtjeva, primjenjuje se članak 26. stavci od 2. do 4. čak i u slučaju kada stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje nema domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom.
5. Pravni lijek protiv odluke o proglašenju izvršnosti ulaže se u roku od mjesec dana od njezinog uručenja. Ako stranka protiv koje se traži izvršenje ima domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom koja nije država u kojoj je donesena odluka o proglašenju izvršnosti, rok za podnošenje pravnog lijeka je dva mjeseca, a teče od dana dostave obavijesti stranci osobno ili na adresu njezina domicila. Produljenje roka zbog udaljenosti nije dopušteno.

Članak 44.

Sudska odluka donesena u vezi s pravnim lijekom može se osporavati samo pravnim lijekom iz Priloga IV.

Članak 45.

1. Sud kojemu se podnosi pravni lijek u skladu s člankom 43. ili člankom 44. odbija ili opoziva odluku o proglašenju izvršnosti samo na temelju razloga navedenih u člancima 34. i 35. Sud svoju odluku donosi bez odgode.
2. Strana sudska odluka ne smije se ni u kojem slučaju preispitivati s obzirom na meritum.

Članak 46.

1. Sud kojemu se podnosi pravni lijek u skladu s člankom 43. ili člankom 44. može, na zahtjev stranke protiv koje se traži izvršenje, zastati s postupkom ako je protiv sudske odluke podnesen redovni pravni lijek u državi koja je donijela tu odluku ili ako rok za podnošenje takvog pravnog lijeka još nije istekao; u potonjem slučaju sud može odrediti rok u kojem je moguće podnijeti takav pravni lijek.
2. U slučaju kada je sudska odluka donesena u Irskoj ili u Ujedinjenoj Kraljevini, svaki oblik pravnog lijeka dostupan u državi u kojoj je donesena sudska odluka smatra se redovnim pravnim lijekom za potrebe stavka 1.
3. Također, sud može uvjetovati izvršenje polaganjem osiguranja koje on odredi.

Članak 47.

1. U slučaju kada sudsku presudu treba priznati u skladu s ovom Konvencijom, ništa ne sprječava tužitelj da iskoristi privremene, uključujući i zaštitne, mjere u skladu s pravom države od koje je zatraženo izvršenje, a da za to nije potrebna odluka o izvršnosti u skladu s člankom 41.
2. Odluka o izvršnosti obuhvaća u sebi i ovlaštenje za poduzimanje bilo kojih zaštitnih mjera.
3. Tijekom roka navedenog za podnošenje pravnog lijeka sukladno članku 43. stavku 5. protiv odluke o izvršnosti te dok se ne donese odluka o tom pravnom lijeku, ne smiju se poduzimati nikakve mjere izvršenja osim zaštitnih mjera u odnosu na imovinu stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje.

Članak 48.

1. U slučaju kada je strana sudska odluka donesena u vezi s nekoliko zahtjeva, a nije moguće odobriti izvršenje po svim zahtjevima, sud ili nadležno tijelo odobrava izvršenje po jednom ili nekoliko zahtjeva.
2. Podnositelj zahtjeva može zatražiti odluku o izvršivosti ograničenu na dijelove sudske odluke.

Članak 49.

Strana sudska odluka kojom se nalaže periodično isplaćivanje novčane kazne izvršiva je u državi u kojoj se zahtijeva izvršenje samo ako su konačan iznos plaćanja utvrdili sudovi države u kojoj je donesena sudska odluka.

Članak 50.

1. Podnositelj zahtjeva koji je u državi u kojoj je donesena sudska odluka koristio pravo na potpunu ili djelomičnu pravnu pomoć ili izuzeće od troškova ili izdataka, ima pravo u postupku predviđenim u ovom odjeljku na najpogodniju pravnu pomoć ili najveće izuzeće od troškova ili izdataka predviđeno pravom države kojoj je zahtjev upućen.
2. Međutim, podnositelj zahtjeva koji zahtijeva izvršenje odluke koju je donijelo upravno tijelo u Danskoj, na Islandu ili u Norveškoj u vezi s uzdržavanjem u državi kojoj je zahtjev upućen može tražiti povlasticu iz stavka 1. ako priloži izjavu danskog, islandskog ili norveškog ministarstva pravosuđa da ispunjava ekonomske zahtjeve za odobrenje potpune ili djelomične pravne pomoći ili za izuzeće od troškova ili izdataka.

Članak 51.

Od stranke koja u državi obvezanoj ovom Konvencijom podnese zahtjev izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom ne zahtijeva se nikakvo osiguranje, jamstvo ili polog, bez obzira na njihov opis, samo na temelju toga što je strani državljanin, odnosno nema domicil ili boravište u državi u kojoj se zahtijeva izvršenje.

Članak 52.

U državi u kojoj se zahtijeva izvršenje u postupcima za izdavanje odluke o izvršnosti ne smije se naplaćivati nikakva naknada, carina ili pristojba obračunana s obzirom na vrijednost spornog predmeta.

ODJELJAK 3.

Zajedničke odredbe

Članak 53.

1. Stranka koja zahtijeva priznanje ili podnosi zahtjev za odluku o izvršnosti dostavlja presliku sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne kako bi se utvrdila njezina vjerodostojnost.
2. Stranka koja podnosi zahtjev za izvršenje također dostavlja potvrdu navedenu u članku 54., ne dovodeći u pitanje članak 55.

Članak 54.

Sud ili nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je donesena sudska odluka izdaje, na zahtjev jedne od zainteresiranih strana, potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga V. ovoj Konvenciji.

Članak 55.

1. Ako potvrda iz članka 54. nije dostavljena, sud ili nadležno tijelo može odrediti rok za njezino dostavljanje ili prihvatiti jednakovrijedan dokument ili, ako smatra da raspolaže dostatnim informacijama, odustati od zahtjeva za njezino dostavljanje.
2. Ako sud ili nadležno tijelo tako zahtijeva, dostavlja se prijevod dokumenata. Prijevod ovjerava osoba koja je za to ovlaštena u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom.

Članak 56.

U pogledu dokumenata iz članka 53. ili članka 55. stavka 2. odnosno dokumenta kojim se imenuje ovlaštenik za dostavljanje nije potrebna legalizacija ili druga slična formalnost.

GLAVA IV.

JAVNE ISPRAVE I SUDSKE NAGODBE

Članak 57.

1. Dokument koji je formalno sastavljen ili upisan kao javna isprava i koji je izvršiv u jednoj od država obvezanih ovom Konvencijom smatra se izvršivim u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom na temelju zahtjeva podnesenog u skladu s postupcima predviđenim u članku 38. *et seq.* Sud kojem je podnesen pravni lijek u skladu s člankom 43. ili 44. odbija ili opoziva odluku o izvršnosti samo ako je izvršenje isprave očigledno u suprotnosti s javnim poretkom u državi u kojoj se podnosi zahtjev.
2. Dogovori vezano uz obveze uzdržavanja sklopljeni s upravnim tijelima ili koje su ona ovjerala također se smatraju javnim ispravama u smislu stavka 1.
3. Isprava koja se podnosi mora zadovoljavati uvjete potrebne kako bi se utvrdila njezina vjerodostojnost u državi u kojoj je donesena sudska odluka.
4. Odredbe odjeljka 3. glave III. primjenjuju se ovisno o slučaju. Nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je donesena ili upisana javna isprava izdaje na zahtjev jedne od zainteresiranih strana potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga VI. ovoj Konvenciji

Članak 58.

Nagodbu koju je odobrio sud tijekom postupka i koja je izvršiva u državi obvezanoj ovom Konvencijom u kojoj je sklopljena izvršiva u državi u kojoj je podnesen zahtjev za izvršenje pod istim uvjetima kao i javne isprave. Sud ili nadležno tijelo države obvezane ovom Konvencijom u kojoj je odobrena sudska nagodba izdaje, na zahtjev jedne od zainteresiranih strana, potvrdu na standardnom obrascu iz Priloga V. ovoj Konvenciji

GLAVA V.

OPĆE ODREDBE

Članak 59.

1. Kako bi se utvrdilo ima li stranka domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom čiji sudovi rješavaju predmet, sud primjenjuje svoje nacionalno pravo.
2. Ako stranka nema domicil u državi čiji sudovi rješavaju predmet, u tom slučaju, kako bi se utvrdilo ima li stranka domicil u drugoj državi obvezanoj ovom konvencijom, sud primjenjuje pravo te države.

Članak 60.

1. Za potrebe ove Konvencije trgovačko društvo ili druga pravna osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba ima domicil u mjestu gdje ima:

- (a) zakonsko sjedište; ili
- (b) središnju upravu; ili
- (c) glavno mjesto poslovanja.

2. Za potrebe Ujedinjene Kraljevine i Irske „zakonsko sjedište” znači registrirano sjedište ili, u slučaju da ne postoji takvo sjedište, mjesto osnivanja ili, ako ne postoji takvo mjesto, mjesto prema čijem je pravu ostvareno osnivanje.

3. Kako bi se utvrdilo ima li trust rezidentnost u državi obvezanoj ovom Konvencijom na čijem je sudu pokrenut postupak, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava.

Članak 61.

Ne dovodeći u pitanje bilo koje povoljnije odredbe nacionalnih prava, osobe koje imaju domicil u državi obvezanoj ovom Konvencijom protiv kojih se vodi postupak na kaznenom sudu druge države obvezane ovom Konvencijom, a koji nisu njezini državljani, za kazneno djelo koja nije počinjena namjerno, mogu braniti osobe koje su za to kvalificirane, čak i kad se ne pojave osobno. Međutim, sud na kojem je pokrenut postupak može zahtijevati osobno pojavljivanje; u slučaju nepojavljivanja pred sudom, sudska odluka donesena u građanskom postupku bez da je dotična osoba imala mogućnost organizirati obranu ne mora se priznati niti izvršiti u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom.

Članak 62.

Za potrebe ove Konvencije izraz „sud” uključuje sva nadležna tijela za koja država obvezana ovom Konvencijom odredi da imaju nadležnost u predmetima u okviru ove Konvencije.

GLAVA VI.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 63.

1. Ova se Konvencija primjenjuje samo na pravne postupke koji su pokrenuti i na dokumente koji su formalno sastavljeni ili upisani kao javne isprave nakon svojeg stupanja na snagu u državi u kojoj je donesena sudska odluka i, u slučaju kada se zahtijeva priznanje ili izvršenje sudske odluke ili javne isprave, u državi kojoj je zahtjev upućen.

2. Međutim, ako su postupci u državi u kojoj je donesena sudska odluka pokrenuti prije stupanja na snagu ove Konvencije, sudske odluke donesene nakon tog datuma priznaju se i izvršavaju u skladu s glavom III.:

- (a) ako je postupak u državi u kojoj je donesena sudska odluka pokrenut nakon stupanja na snagu Konvencije iz Lugana od 16. rujna 1988. u državi u kojoj je donesena odluka i u državi kojoj je zahtjev upućen;
- (b) u svim drugom slučajevima, ako je nadležnost utvrđena na temelju pravila koja su usklađeni s pravilima predviđenim u glavi II. ili u konvenciji koja je sklopljena između države u kojoj je donesena sudska odluka i države kojoj je zahtjev upućen, a koja je na snazi u trenutku pokretanja postupka.

GLAVA VII.

ODNOS PREMA UREDBI VIJEĆA (EZ) br. 44/2001 I DRUGIM INSTRUMENTIMA

Članak 64.

1. Ovom se Konvencijom ne dovodi u pitanje primjena od strane država članica Europske zajednice Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima kao ni svih njezinih izmjena, Konvencije o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisane u Bruxellesu 27. rujna 1968., ni Protokola o tumačenju te

konvencije od strane Suda Europskih zajednica, potpisanog u Luxembourg u 3. lipnja 1971., kako je izmijenjen konvencijama o pristupanju navedenoj konvenciji i navedenom protokolu država koje pristupaju Europskim zajednicama, kao niti Sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanog u Bruxellesu 19. listopada 20064.

2. Međutim ova se Konvencija u svakom slučaju primjenjuje:

- (a) u pitanjima nadležnosti, u slučaju kada optuženik ima domicil na državnom području države gdje se primjenjuje ova Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka ili gdje se člancima 22. ili 23. ove Konvencije nadležnost dodjeljuje sudovima takve države;
- (b) vezano za litispendenciju ili povezane postupke kako je predviđeno u člancima 27. i 28., u slučaju kada je postupak pokrenut u državi u kojoj se primjenjuje Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka, i u državi u kojoj se primjenjuje i ova Konvencija i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka;
- (c) u pitanjima priznavanja i izvršenja, u slučaju kada država u kojoj je donesena sudska odluka ili država kojoj je zahtjev upućen ne primjenjuje jedan od instrumenata navedenih u članku 1.

3. Pored razloga predviđenih u glavi III., priznanje ili izvršenje se može odbiti, ako se razlog nadležnosti na kojoj se temelji sudska odluka razlikuje od onog koji proizlazi iz ove Konvencije, a priznanje ili izvršenje se traži protiv stranke koja ima domicil u državi u kojoj se primjenjuje ova Konvencija, ali ne i jedan od instrumenata navedenih u stavku 1. ovog članka, osim ako se sudska odluka može priznati ili izvršiti na drugoj pravnoj osnovi u državi kojoj je zahtjev upućen.

Članak 65.

Podložno odredbama članka 63. stavka 2. i članka 66. i 67., ova Konvencija, među državama obvezanim ovom Konvencijom, zamjenjuje konvencije sklopljene između dvije ili više država obvezanih ovom Konvencijom, a koje obuhvaćaju ista pitanja kao što su ona na koja se primjenjuje ova Konvencija. Posebno se zamjenjuju konvencije navedene u Prilogu VII.

Članak 66.

1. Konvencije iz članka 65. nastavljaju proizvoditi pravne učinke u odnosu na one predmete na koje se ne primjenjuje ova Konvencija.
2. One nastavljaju proizvoditi pravne učinke u odnosu na sudske odluke donesene i dokumente formalno sastavljene ili upisane kao javne isprave prije stupanja na snagu ove Konvencije.

Članak 67.

1. Ova Konvencija ne utječe ni na koju konvenciju kojom su obvezane ugovorne stranke i/ili države obvezane ovom Konvencijom i u određenim predmetima uređuju pitanja nadležnosti ili priznavanja i izvršenja sudskih odluka. Ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze iz drugih sporazuma između određenih ugovornih stranaka, ovom se Konvencijom ugovorne stranke ne sprečavaju u sklapanju takvih konvencija.
2. Ovom se Konvencijom ne sprečava sud države obvezane ovom Konvencijom i konvencijom o posebnom pravnom pitanju da svoju nadležnost preuzme u skladu s tom konvencijom, čak i kad optuženik ima domicil u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom koja nije stranka te konvencije. Sud pred kojim se vodi postupak u svakom slučaju primjenjuje članak 26. ove Konvencije.
3. Sudske odluke koje je u državi obvezanoj ovom Konvencijom donio sud pri provođenju nadležnosti predviđenoj u konvenciji o posebnom pravnom pitanju priznaju se i izvršavaju u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom u skladu s glavom III. ove Konvencije.

4. Pored razloga navedenih u glavi III., priznanje ili izvršenje može se odbiti ako država kojoj je zahtjev upućen nije obvezana konvencijom o posebnom pravnom pitanju i ako je osoba protiv koje se traži priznanje ili izvršenje ima domicil u toj državi ili, ako je država kojoj je upućen zahtjev država članica Europske zajednice i s obzirom na konvencije koje bi Europska zajednica trebala sklopiti, u bilo kojoj njezinoj državi članici, osim ako se sudska odluka može priznati i izvršiti u državi kojoj je upućen zahtjev na nekoj drugoj pravnoj osnovi.

5. U slučaju kada se konvencijom o posebnom pravnom pitanju čije su stranke država u kojoj je donesena sudska odluka i država kojoj je zahtjev upućen utvrđuju uvjeti za priznanje ili izvršenje sudskih odluka, primjenjuju se ti uvjeti. U svakom slučaju mogu se primijeniti odredbe ove Konvencije koje se odnose na postupke za priznanje i izvršenje sudskih odluka.

Članak 68.

1. Ova Konvencija ne utječe na sporazume na temelju kojih su države obvezane ovom Konvencijom prije stupanja na snagu ove Konvencije, obvezale ne priznavati sudske odluke donesene u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom protiv tuženika s domicilom ili uobičajenim boravištem u trećoj državi ako se, u slučajevima koji su predviđeni u članku 4., sudska odluka mogla temeljiti samo na nadležnosti kako je navedeno u članku 3. stavku 2. Ne dovodeći u pitanje obveze koje proizlaze iz sporazuma između određenih ugovornih stranaka, ova Konvencija ne sprječava ugovorne stranke da sklapaju takve konvencije.

2. Međutim, ugovorna stranka ne smije preuzeti obvezu prema trećoj državi da ne priznaje sudske odluke donesene u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom, koju je donio sud koji temelji svoju nadležnost na prisutnosti imovine tuženika u toj državi ili privremenom oduzimanju imovine u toj državi od strane tužitelja:

- (a) ako je tužba podnesena radi ostvarivanja ili proglašenja isključivog vlasničkog prava ili posjedovnog prava na toj imovini, radi stjecanja dozvole za raspolaganje tom imovinom ili ako tužba proizlazi iz drugog pitanja povezanog s tom imovinom;
- (b) ako imovina predstavlja osiguranje za dug koji je predmet tužbe.

GLAVA VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 69.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje Europskoj zajednici, Danskoj i državama koje su u trenutku otvaranja za potpisivanje članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu.

2. Ova je Konvencija podložna ratifikaciji od strane potpisnika. Isprave o ratifikaciji polažu se kod Švicarskog federalnog vijeća, koje je depozitar ove Konvencije.

3. U trenutku ratifikacije ugovorne stranke mogu podnijeti izjave u skladu s člancima I., II. i III. Protokola 1.

4. Konvencija stupa na snagu prvog dana šestog mjeseca od dana kada su Europska zajednica i članica Europskog udruženja za slobodnu trgovinu položile svoje isprave o ratifikaciji.

5. Konvencija stupa na snagu za svaku drugu stranku prvog dana trećeg mjeseca nakon polaganja njezine isprave o ratifikaciji.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavak 3. Protokola 2., ova Konvencija zamjenjuje Konvenciju o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima sastavljenu u Luganu 16. rujna 1988. od dana njezinog stupanja na snagu u skladu s prethodnim člancima 4. i 5. Svako upućivanje na Konvenciju iz Lugana iz 1988. u drugim instrumentima tumačit će se kao upućivanje na ovu Konvenciju.

7. U mjeri u kojoj se odnosi na odnose između država članica Europske zajednice i neeuropskih područja iz članka 70. stavka 1. točke (b), ova Konvencija zamjenjuje Konvenciju o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanu u Bruxellesu 27. rujna 1968., i Protokol o tumačenju te konvencije od strane Suda Europskih zajednica, potpisan u Luxembourgju 3. lipnja 1971., kako su izmijenjeni konvencijama o pristupanju navedenoj konvenciji i navedenom protokolu država koje pristupaju Europskim zajednicama, od dana stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na ta područja u skladu s člankom 73. stavkom 2.

Članak 70.

1. Nakon stupanja na snagu ova Konvencija je otvorena za pristupanje:
 - (a) državama koje nakon otvaranja ove Konvencije za potpisivanje postanu članice Europskog udruženja za slobodnu trgovinu, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 71.;
 - (b) državama članicama Europske zajednice koje djeluju u ime pojedinih neeuropskih područja koji su dio državnog područja te države članice ili za čije je vanjske odnose odgovorna ta država članica, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 71.;
 - (c) svakoj drugoj državi, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 72.
2. Države iz stavka 1. koje žele postati ugovorne stranke ove Konvencije upućuju svoj zahtjev depozitaru. Zahtjevu, uključujući podatke iz članka 71. i 72., prilaže se prijevod na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 71.

1. Svaka država iz članka 70. stavka 1. točaka (a) i (b) koja želi postati ugovorna stranka ove Konvencije:
 - (a) dostavlja podatke potrebne za primjenu ove Konvencije;
 - (b) može podnijeti izjave u skladu s člancima I. i III. Protokola 1.
2. Depozitar prosljeđuje sve podatke primljene u skladu sa stavkom 1. drugim ugovornim strankama prije polaganja isprave o pristupanju dotične države.

Članak 72.

1. Svaka država iz članka 70. stavka 1. točke (c) koja želi postati ugovorna stranka ove Konvencije:
 - (a) dostavlja podatke potrebne za primjenu ove Konvencije;
 - (b) može podnijeti izjave u skladu s člancima I. i III. Protokola 1.; i
 - (c) dostavlja depozitaru podatke, posebno o:
 1. svojem pravosuđnom sustavu, uključujući podatke o imenovanju i neovisnosti sudaca;
 2. svojem nacionalnom pravu vezanom uz građanske postupke i izvršenje sudskih odluka; i
 3. svojem međunarodnom privatnom pravu vezanom uz građanski postupak.
2. Depozitar prosljeđuje sve podatke primljene u skladu sa stavkom 1. drugim ugovornim strankama prije pozivanja dotične države na pristupanje u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

3. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 4., depozitar poziva dotičnu državu na pristupanje samo ako je dobio jednoglasni pristanak ugovornih stranaka. Ugovorne stranke nastoje dati svoj pristanak najkasnije u roku od godinu dana nakon poziva depozitara.

4. Konvencija stupa na snagu samo u odnosima između države pristupnice i ugovornih stranaka koje nisu podnijele prigovore na pristupanje prije prvog dana trećeg mjeseca od polaganja isprave o pristupanju.

Članak 73.

1. Isprave o pristupanju polažu se kod depozitara.
2. U odnosu na državu pristupnicu iz članka 70., Konvencija stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca od polaganja njezine isprave o pristupanju. Od tog trenutka država pristupnica smatra se ugovornom strankom Konvencije.
3. Svaka ugovorna stranka može depozitaru podnijeti tekst ove Konvencije na jeziku ili jezicima dotične ugovorne stranke, koji je jednako vjerodostojan ako su ugovorne stranke tako dogovorile u skladu s člankom 4. Protokola 2.

Članak 74.

1. Ova Konvencija sklapa se na neograničeno razdoblje.
2. Svaka ugovorna stranka može, u bilo koje vrijeme, otkazati Konvenciju slanjem obavijesti depozitaru.
3. Otkazivanje stupa na snagu na kraju kalendarske godine nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kada je depozitar primio obavijest o otkazivanju.

Članak 75.

Sljedeći su dokumenti priloženi ovoj Konvenciji:

- Protokol 1., o pojedinim pitanjima nadležnosti, postupka i izvršenja,
- Protokol 2., o jedinstvenom tumačenju ove Konvencije i o Stalnom odboru,
- Protokol 3., o primjeni članka 67. ove Konvencije,
- prilozi od I. do IV. i Prilog VII., s podacima vezanim uz primjenu ove Konvencije,
- prilozi V. i VI., koji sadrže potvrde iz članaka 54., 58. i 57. ove Konvencije,
- Prilog VIII., koji sadrži vjerodostojne jezike iz članka 79. ove Konvencije, i
- Prilog IX. o primjeni članka II. Protokola 1.

Ti protokoli i prilozi čine sastavni dio ove Konvencije.

Članak 76.

Ne dovodeći u pitanje članak 77., svaka ugovorna stranka može zatražiti reviziju ove Konvencije. S tim ciljem depozitar saziva Stalni odbor kako je predviđeno u članku 4. Protokola 2.

Članak 77.

1. Ugovorne stranke dostavljaju depozitaru tekst svih odredaba zakona kojima se mijenjaju popisi određeni u prilogima od I. do IV., kao i sva brisanja ili dodatke u popisu određenom u Prilogu VII. i o danu njihovog stupanja na snagu. Takva obavijest dostavlja se u razumnom roku prije stupanja na snagu i prilaže joj se prijevod na engleskom i francuskom jeziku. Depozitar u skladu s tim prilagođava dotične priloge nakon savjetovanja sa Stalnim odborom u skladu s člankom 4. Protokola 2. U tu svrhu ugovorne stranke pružaju prijevod prilagodbi na svojim jezicima.

2. Sve izmjene priloga V. i VI. te VIII. i IX. ove Konvencije usvaja Stalni odbor u skladu s člankom 4. Protokola 2.

Članak 78.

1. Depozitar obavješćuje ugovorne stranke o:
 - (a) polaganju svake isprave o ratifikaciji ili pristupanju;
 - (b) danima stupanja na snagu ove Konvencije u odnosu na ugovorne stranke;
 - (c) svim izjavama primljenim u skladu s člancima od I. do IV. Protokola 1.;
 - (d) svim obavijestima dostavljenim u skladu s člankom 74. stavkom 2., člankom 77. stavkom 1. i stavkom 4. Protokola 3.
2. Obavijestima se prilažu prijevodi na engleski i francuski jezik.

Članak 79.

Ova Konvencija, sastavljena u jednom izvorniku na jezicima navedenima u Prilogu VIII., pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni, polaže se u Švicarskom federalnom arhivu. Švicarsko federalno vijeće dostavlja ovjerenu presliku svakoj ugovornoj stranci.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani opunomoćenici potpisali su ovu Konvenciju.

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugâno, divi tûkstoði septîtâ gada trîsdesmitajâ oktobrî.

Priimta Lugane, du tûkstanèiai septintais metais spalio trisedimtà dienà.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit-tlethax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utfærdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Încheiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

V Lugane tridsiateho októbra dvetisícšedem.

Sestavljenó v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Lugaossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh
 Per la Comunità europea
 Europos bendrijos vārdā
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

For Kongeriget Danmark

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera

PROTOKOL 1.**o određenim pitanjima u pogledu sudske nadležnosti, postupka i izvršenja**

VISOKE UGOVORNE STRANKE SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak I.

1. Sudska i izvansudska pismena sastavljena u jednoj državi obvezanoj ovom Konvencijom koji moraju biti uručeni osobama u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom prosljeđuju se u skladu s postupcima predviđenim konvencijama i sporazumima koji se primjenjuju između tih država.
2. Osim ako ugovorna stranka na čijem se državnom području izvršava uručenje podnese prigovor putem izjave depozitaru, takva pismena također mogu poslati odgovarajući javni službenici države u kojoj je pismeno sastavljeno odgovarajućim javnim službenicima države u kojoj se nalazi primatelj. U tom slučaju država podrijetla šalje primjerak pismena službeniku države primateljice koji je nadležan za prosljeđivanje primatelju. Pismeno se prosljeđuje na način predviđen pravom države primateljice. Prosljeđivanje se dokazuje potvrdom koja se šalje izravno službeniku države podrijetla.
3. Države članice Europske zajednice obvezane Uredbom Vijeća (EZ) br. 1348/2000 od 29. svibnja 2000. ili Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima potpisanim u Bruxellesu 19. listopada 2005., primjenjuju u svojim međusobnim odnosima navedenu uredbu i taj sporazum.

Članak II.

1. Nadležnosti iz članka 6. stavka 2. i članka 11. u postupcima vezanim za jamstvo ili garanciju ili nekom drugom postupku s trećom osobom ne može se pribjegavati u državama obvezanim ovom Konvencijom iz Priloga IX. Svaka osoba s domicilom u drugoj državi obvezanoj ovom Konvencijom može biti tužena pred sudovima tih država na temelju pravila iz Priloga IX.
2. U trenutku potvrđivanja Europska zajednica može izjaviti da se postupku iz članka 6. stavka 2. i članka 11. ne može pribjegavati u nekoj drugoj državi članici te osigurati pravila koja će se primjenjivati.
3. Sudske odluke u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom na temelju članka 6. stavka 2. ili članka 11. priznaju se i izvršavaju u državama spomenutim u stavcima 1. i 2. u skladu s glavom III. Svi pravni učinci koje u tim državama sudske odluke mogu imati u odnosu na treće strane, primjenom odredaba stavaka 1. i 2., priznaju se i u drugim državama obvezanim ovom Konvencijom.

Članak III.

1. Švicarska zadržava pravo izjaviti nakon potvrđivanja da neće primjenjivati sljedeći dio odredbe članka 34. točke 2.:

„osim ako tuženik nije započeo postupak za pobijanje sudske odluke kad je imao tu mogućnost”.

Ako Švicarska da takvu izjavu, druge ugovorne stranke primjenjuju istu rezervu u odnosu na sudske odluke koje donose sudovi Švicarske.

2. Ugovorne stranke mogu u odnosu na sudske odluke donesene u državi pristupnici iz članka 70. stavka 1. točke (c) izjavom zadržati:

(a) pravo navedeno u stavku 1.; i

(b) pravo tijela iz članka 39., neovisno o odredbama članka 41., da pregleda prema vlastitom nahođenju postoje li osnove za odbijanje priznanja i izvršenja sudske odluke.

3. Ako ugovorna stranka iznese takvu rezervu prema državi pristupnici na način predviđen stavkom 2., odnosna država pristupnica može izjavom zadržati isto pravo u odnosu na sudske odluke donesene od strane sudova te ugovorne stranke.

4. Osim rezerve iz stavka 1., izjave vrijede kroz razdoblje od pet godina i mogu se obnavljati na kraju takvih razdoblja. Ugovorna stranka dužna je obavijestiti o obnavljanju izjave iz stavka 2. ne kasnije od šest mjeseci prije kraja takvog razdoblja. Država pristupnica može svoju izjavu iznesenu na temelju stavka 3. obnoviti tek nakon obnavljanja odgovarajuće izjave iz stavka 2.

Članak IV.

Izjave iz ovog Protokola mogu biti povučene u svakom trenutku putem obavijesti depozitaru. Obavijesti se prilaže prijevod na engleski i francuski jezik. Ugovorne stranke osiguravaju prijevode na njihove jezike. Povlačenje stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca od obavijesti.

PROTOKOL 2.**o ujednačenom tumačenju Konvencije i Stalnom odboru**

PREAMBULA

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

UZIMAJUĆI U OBZIR članak 75. ove Konvencije,

BUDUĆI DA postoji značajna veza između ove Konvencije, Konvencije iz Lugana iz 1988. te instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije;

BUDUĆI DA je Sud Europskih zajednica nadležan donositi odluke o tumačenju odredaba instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije;

BUDUĆI DA ova Konvencija postaje dio pravila Zajednice i da je stoga Sud Europskih zajednica nadležan donositi odluke o tumačenju odredaba ove Konvencije u odnosu na njihovu primjenu od strane sudova država članica Europske zajednice;

SVJESNE odluka Suda Europskih zajednica o tumačenju instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije do trenutka potpisivanja ove Konvencije te pravila donesenih od strane sudova ugovornih stranaka Konvencije iz Lugana iz 1988. godine o potonjoj konvenciji do trenutka potpisivanja ove Konvencije;

BUDUĆI DA se paralelna revizija konvencija iz Lugana iz 1988. i Bruxellesa, što je dovelo do usvajanja revidiranog teksta tih konvencija, u značajnoj mjeri zasnivala na gore navedenim odlukama o Bruxelleskoj konvenciji iz 1968. i Konvenciji iz Lugana iz 1988.;

BUDUĆI DA je revidirani tekst Bruxelleske konvencije nakon stupanja na snagu Ugovora iz Amsterdama uključen u Uredbu (EZ) br. 44/2001.;

BUDUĆI DA je taj revidirani tekst također predstavljao osnovu za tekst ove Konvencije;

U ŽELJI da se spriječe, uz dužnu pažnju prema neovisnosti sudova, raznolika tumačenja i da se postigne što je više moguće ujednačeno tumačenje odredaba ove Konvencije i odredaba Uredbe (EZ) br. 44/2001 koje se u značajnoj mjeri ponavljaju u ovoj Konvenciji i ostalih instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije,

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

1. Svaki sud koji primjenjuje i tumači ovu Konvenciju mora uzimati u obzir načela predviđena odgovarajućom odlukom o odredbi odnosno odredbama ili sličnoj odredbi odnosno odredbama Konvencije iz Lugana iz 1988. godine i instrumenata iz članka 64. stavka 1. Konvencije koju su donijeli sudovi država obvezanih ovom Konvencijom i Sud Europskih zajednica.

2. Za sudove država članica Europske zajednice obveza predviđena stavkom 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje njihove obveze u odnosu na Sud Europskih zajednica koje proizlaze iz Ugovora o osnivanju Europske zajednice ili Sporazuma između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i izvršenju presuda u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisanog u Bruxellesu 19. listopada 2005.

Članak 2.

Svaka država obvezana ovom Konvencijom koja nije država članica Europske zajednice ima pravo podnositi izjave ili pismene primjedbe u skladu s člankom 23. Protokola o statutu Suda Europskih zajednica kada sud države članice Europske zajednice podnese Sudu Europskih zajednica za prethodnu odluku pitanje o tumačenju ove Konvencije ili instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije.

Članak 3.

1. Komisija Europskih zajednica uspostavlja sustav razmjene informacija o odgovarajućim sudskim odlukama donesenim na temelju ove Konvencije, kao i relevantnim sudskim odlukama na temelju Konvencije iz Lugana iz 1988. i instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije. Taj sustav je dostupan javnosti i sadrži sudske odluke donesene od strane sudova najvišeg stupnja i Suda Europskih zajednica te sudske odluke od posebne važnosti koje su postale pravomoćne i koje su donesene na temelju ove Konvencije, Konvencije iz Lugana iz 1988. i instrumenata iz članka 64. stavka 1. ove Konvencije. Sudske odluke se klasificiraju i sadrže sažetak.

Sustav obuhvaća i dostavu Komisiji od strane nadležnih tijela država obvezanih ovom Konvencijom gore navedenih sudskih odluka donesenih od strane sudova tih država.

2. Odabir slučajeva od posebnog interesa za uredno funkcioniranje Konvencije provodi tajnik Suda Europskih zajednica koji predstavlja odabranu sudsku praksu na sastanku stručnjaka u skladu s člankom 5. ovog Protokola.

3. Dok Europske zajednice ne uspostave sustav na temelju stavka 1., Sud Europskih zajednica održava sustav razmjene informacija uspostavljen Protokolom 2. uz Konvenciju iz Lugana iz 1988. godine za sudske odluke donesene na temelju ove Konvencije i Konvencije iz Lugana iz 1988. godine.

Članak 4.

1. Osniva se Stalni odbor sastavljen od predstavnika ugovornih stranaka.

2. Na zahtjev ugovorne stranke, depozitar Konvencije saziva sastanke Odbora za potrebe:

— savjetovanja o odnosu između ove Konvencije i ostalih međunarodnih instrumenata,

— savjetovanja o primjeni članka 67., što uključuje namjeravano pristupanje instrumentima o posebnim stvarima u skladu s člankom 67. stavkom 1., i predloženom zakonodavstvu u skladu s Protokolom 3.,

— razmatranja pristupanja novih država. Odbor posebno može državama pristupnicama iz članka 70. stavka 1. točke (c) postaviti pitanja o njihovim sudskim sustavima i provedbi Konvencije. Odbor može također razmotriti moguća usklađivanja s Konvencijom potrebna radi njezine primjene u državama pristupnicama,

— prihvaćanja novih vjerodostojnih jezičnih verzija na temelju članka 73. stavka 3. ove Konvencije i potrebnih izmjena Priloga VIII.,

— savjetovanja o reviziji Konvencije na temelju članka 76.,

— savjetovanja o izmjeni priloga od I. do IV. i Priloga VII. na temelju članka 77. stavka 1.,

- donošenja izmjene priloga V. i VI. na temelju članka 77. stavka 2.,
 - povlačenja rezervi i izjava ugovornih stranaka na temelju Protokola 1. i potrebnih izmjena Priloga IX.
3. Odbor određuje postupovna pravila kojima se uređuje njegovo funkcioniranje i donošenje odluka. Ta pravila predviđaju mogućnost savjetovanja i odlučivanja putem pismenog postupka.

Članak 5.

1. Kad god je to potrebno depozitar može sazvati sastanak stručnjaka s ciljem razmjene stajališta o funkcioniranju Konvencije, a posebno o razvoju sudske prakse i novog zakonodavstva koje može utjecati na primjenu Konvencije.
 2. Sastanku prisustvuju stručnjaci ugovornih stranaka, država obvezanih ovom Konvencijom, Suda Europskih zajednica te Europskog udruženja za slobodnu trgovinu. Otvoren je i svim ostalim stručnjacima čija se prisutnost smatra prikladnom.
 3. Bilo koji problemi koji proizlaze iz funkcioniranja Konvencije mogu se podnositi Stalnom odboru iz članka 4. ovog Protokola na daljnje postupanje.
-

PROTOKOL 3.**o primjeni članka 67. Konvencije**

VISOKE UGOVORNE STRANKE SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

1. Za potrebe Konvencije, prema odredbama koje u odnosu na određena pitanja reguliraju nadležnost ili priznavanje ili izvršenje sudskih odluka i koje jesu ili će biti sadržane u aktima institucija Europskih zajednica postupa se na isti način kao i prema konvencijama iz članka 67. stavka 1.
 2. Ako je jedna od ugovornih stranaka mišljenja da neka odredba sadržana u predloženom aktu institucije Europskih zajednica nije kompatibilna s Konvencijom, ugovorne stranke će odmah razmotriti izmjenu Konvencije na temelju članka 76., ne dovodeći u pitanje postupak utvrđen Protokolom 2.
 3. Kada neka ugovorna stranka ili nekoliko stranaka zajedno uključe neke ili sve odredbe sadržane u aktima institucija Europske zajednice iz stavka 1. u nacionalno pravo tada će se prema tim odredbama nacionalnog prava postupati na isti način kao prema konvencijama iz članka 67. stavka 1.
 4. Ugovorne stranke priopćavaju depozitaru tekst odredaba iz stavka 3. Priopćenju se prilaže prijevod na engleski i francuski jezik.
-

PRILOG I.

Pravila o nadležnosti iz članka 3. stavka 2. i članka 4. stavka 2. Konvencije jesu kako slijedi:

- u Belgiji: članci od 5. do 14. Zakona od 16. srpnja 2004. godine o međunarodnom privatnom pravu,
- u Bugarskoj: članak 4. stavak 1. Kodeksa međunarodnog privatnog prava,
- u Češkoj: članak 86. Akta br. 99/1963 Zbornik, Zakona o parničnom postupku (občanský soudní řád), kako je izmijenjen,
- u Danskoj: članak 246. stavci 2. i 3. Zakona o provođenju pravde (Lov om rettens pleje),
- u Njemačkoj: članak 23. Zakona o parničnom postupku (Zivilprozeßordnung),
- u Estoniji: stavak 86. Zakona o parničnom postupku (tsiviilkohtumenetluse seadustik),
- u Grčkoj: članak 40. Zakona o parničnom postupku (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας),
- u Francuskoj: članci 14. i 15. Građanskoga zakonika (Code civil),
- na Islandu: članak 32. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991),
- u Irskoj: pravila koja omogućuju da se nadležnost temelji na pismenu kojim se pokreće postupak, a koje je uručeno tuženiku tijekom njegova privremenoga boravka u Irskoj,
- u Italiji: članci 3. i 4. Zakona 218. od 31. svibnja 1995.,
- na Cipru: članak 21. stavak 2. Zakona o sudovima pravde br. 14 iz 1960., u skladu s njegovim izmjenama,
- u Latviji: članak 27. i stavci 3., 5., 6. i 9. članka 28. Zakona o parničnom postupku (Civilprocesa likums),
- u Litvi: članak 31. Zakona o parničnom postupku (Civilinio proceso kodeksas),
- u Luksemburgu: članci 14. i 15. Građanskoga zakonika (Code civil),
- u Mađarskoj: članak 57. Zakona br. 13 iz 1979. o međunarodnom privatnom pravu (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet),
- na Malti: članci 742., 743. i 744. Zakona o ustroju i parničnom postupku - glava 12. (Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12) i članak 549. Trgovačkog zakonika - glava 13. (Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13),
- u Norveškoj: odjeljak 4.-3. stavak 2. druga rečenica Zakona o sporovima (tvisteloven),
- u Austriji: članak 99. Zakona o sudskoj nadležnosti (Jurisdiktionsnorm),
- u Poljskoj: članci 1103. i 1110. Zakona o parničnom postupku (Kodeks postępowania cywilnego) u mjeri u kojoj utvrđuju nadležnost na temelju boravišta tuženika u Poljskoj, tuženikovog posjeda imovine u Poljskoj ili njegovog prava na imovinu u Poljskoj, činjenice da se predmet spora nalazi u Poljskoj i činjenice da je jedna od stranaka poljski državljanin,
- u Portugalu: članci 65. i 65.A Zakona o parničnom postupku (Código de Processo Civil) i članak 11. Zakona o postupku u sporovima iz radnih odnosa (Código de Processo de Trabalho),
- u Rumunjskoj: članci od 148. do 157. Zakona br. 105/1992 o odnosima u međunarodnom privatnom pravu,

-
- u Sloveniji: članak 48. stavak 2. Zakona o međunarodnom privatnom pravu i postupku (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) u odnosu na članak 47. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Zakon o pravdnem postopku) i članak 58. Zakona o međunarodnom privatnom pravu i postupku (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) u odnosu na članak 59. Zakona o parničnom postupku (Zakon o pravdnem postopku),
 - u Slovačkoj: članci od 37. do 37.e Zakona br. 97/1963 o međunarodnom privatnom pravu i pripadajući Poslovník,
 - u Švicarskoj: *for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro* în sensul articolului 4 din *Legea federală privind dreptul internațional privat/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*,
 - u Finskoj: druga, treća i četvrta rečenica prvoga stavka odjeljka 1. poglavlja 10. Zakona o sudskom postupku (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
 - u Švedskoj: prva rečenica prvoga stavka odjeljka 3. poglavlja 10. Zakona o sudskome postupku (*rättegångsbalken*),
 - u Ujedinjenoj Kraljevini:
pravila koja omogućavaju da se nadležnost temelji na:
 - (a) pismenu kojim se pokreće sudski postupak, a koje je uručeno tuženiku tijekom njegova privremenoga boravka u Ujedinjenoj Kraljevini; ili
 - (b) nazočnosti, u Ujedinjenoj Kraljevini, imovine koja pripada tuženiku;
 - (c) oduzimanju imovine koja se nalazi u Ujedinjenoj Kraljevini od strane tužitelja.
-

PRILOG II.

Sudovi ili nadležna tijela kojima se može uputiti zahtjev iz članka 39. Konvencije jesu sljedeći:

- u Belgiji: „tribunal de première instance” ili „rechtbank van eerste annleg” ili „erstinstanzliches Gericht”,
- u Bugarskoj: „Софийски градски съд”,
- u Češkoj: „okresní soud” ili „soudní exekutor”,
- u Danskoj: „byret”,
- u Njemačkoj:
 - (a) predsjednik komore „Landgericht”;
 - (b) bilježnik u postupku proglašenja izvršivosti vjerodostojne isprave,
- u Estoniji: „maakohus” (županijski sud),
- u Grčkoj: „Μονομελές Πρωτοδικείο”,
- u Španjolskoj: „Juzgado de Primera Instancia”,
- u Francuskoj:
 - (a) „greffier en chef du tribunal de grande instance”;
 - (b) „président de la chambre départementale des notaires” u slučaju zahtjeva za proglašenje izvršivosti javnobilježničke vjerodostojne isprave,
- u Irskoj: „High Court”,
- u Islandu: „héraðsdómur”,
- u Italiji: „corte d'appello”,
- na Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Οικογενειακό Δικαστήριο”,
- u Latviji: „rajona (pilsētas) tiesa”,
- u Litvi: „Lietuvos apeliacinis teismas”,
- u Luksemburgu: predsjedniku „tribunal d'arrondissement”,
- u Mađarskoj: „megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság” i u Budimpešti „Budai Központi Kerületi Bíróság”,
- na Malti: „Prim' Awla tal-Qorti Ċivili” ili „Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha”, ili, u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Reġistratur tal-Qorti” preko „Ministru responsabbli għall-Ġustizzja”,
- u Nizozemskoj: „voorzieningenrechter van de rechtbank”,
- u Norveškoj: „tingrett”,
- u Austriji: „Bezirksgericht”,
- u Poljskoj: „sąd okręgowy”,

- u Portugalu: „Tribunal de Comarca”,
 - u Rumunjskoj: „Tribunal”,
 - u Sloveniji: „okrožno sodišče”,
 - u Slovačkoj: „okresný súd”,
 - u Švicarskoj:
 - (a) u odnosu na sudske odluke kojima se propisuje plaćanje novčanog iznosa, „juge de la mainlevée”/„Rechtsöffnungsrichter”/„giudice competente a pronunciare sul rigetto dell’opposizione”, u okviru postupka koji je reguliran člancima 80. i 81. loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento;
 - (b) u odnosu na sudske odluke kojima se propisuje izvršenje koje nije plaćanje novčanog iznosa, „juge cantonal d’exequatur compétent” / „zuständiger kantonaler Vollstreckungsrichter”/„giudice cantonale competente a pronunciare l’exequatu”,
 - u Finskoj: „käräjäoikeus”,
 - u Švedskoj: „tingsrätt”,
 - u Ujedinjenoj Kraljevini:
 - (a) u Engleskoj i Walesu, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Secretary of State”;
 - (b) u Škotskoj, „Court of Session”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Sheriff Court”, preko „Secretary of State”;
 - (c) u Sjevernoj Irskoj, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Secretary of State”;
 - (d) u Gibraltaru, „Supreme Court of Gibraltar”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”, preko „Attorney General” Gibraltara.
-

PRILOG III.

Sudovi pred kojima se mogu podnijeti pravni lijekovi iz članka 43. stavka 2. Konvencije jesu sljedeći:

— u Belgiji:

(a) kad je riječ o pravnom lijeku koji ulaže tuženik, „tribunal de première instance” ili „rechtbank rechtbank van eerste aanleg” ili „erstinstanzliche Gericht”;

(b) kad je riječ o pravnom lijeku koji ulaže tužitelj, „cour d’appel” ili „hof van beroep”,

— u Bugarskoj: „Апелативен съд – София”,

— u Češkoj: žalbeni sud preko okružnog suda,

— u Danskoj: „landsret”,

— u Saveznoj Republici Njemačkoj: „Oberlandesgericht”,

— u Estoniji: „ringkonnakohus”,

— u Grčkoj: „Εφετείο”,

— u Španjolskoj: „Juzgado de Primera Instancia” que dictó la resolución recurrida para ser resuelto el recurso por la Audiencia Provincial,

— u Francuskoj:

(a) „cour d’appel” o odlukama kojima se dopušta zahtjev;

(b) predsjednik „tribunal de grande instance” o odlukama kojima se odbija zahtjev,

— u Irskoj: „High Court”,

— u Islandu: „héraðsdómur”,

— u Italiji: „corte d’appello”,

— na Cipru: „Επαρχιακό Δικαστήριο” ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

— u Latviji: „Apgabaltiesa” preko „rajona (pilsētas) tiesa”,

— u Litvi: „Lietuvos apeliacinis teismas”,

— u Luksemburgu: „Cour supérieure de justice”, u svojstvu žalbenog suda za parnične postupke;

— u Mađarskoj: lokalni sud koji se nalazi u sjedištu županijskog suda (u Budimpešti, Središnji okružni sud u Budi); o pravnim lijekovima odluke donosi županijski sud (u Budimpešti, Sud glavnog grada),

— na Malti: „Qorti ta’ l-Appell” u skladu s postupkom predviđenim za pravne lijekove u „Kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili” ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju od strane „ċitazzjoni” pred „Prim’ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta’ Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri taghha”,

— u Nizozemskoj: „rechtbank”,

- u Norveškoj: „lagmannsrett”,
 - u Austriji: „Landesgericht” preko „Bezirksgericht”,
 - u Poljskoj: „sąd apelacyjny” preko „sąd okręgowy”,
 - u Portugalu: „Tribunal da Relação” jest nadležni sud. Pravni lijekovi podnose se u skladu s pozitivnim nacionalnim pravom putem zahtjeva sudu koji je donio osporavanu odluku,
 - u Rumunjskoj: „Curte de Apel”,
 - u Sloveniji: „okrožno sodišče”,
 - u Slovačkoj: žalbeni sud preko okružnog suda protiv čije se odluke podnosi pravni lijek,
 - u Švicarskoj: „tribunal cantonal/Kantonsgericht/tribunale cantonale”,
 - u Finskoj: „hovioikeus/hovrätt”,
 - u Švedskoj: „Svea hovrätt”,
 - u Ujedinjenoj Kraljevini:
 - (a) u Engleskoj i Walesu, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”;
 - (b) u Škotskoj, „Court of Session”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Sheriff Court”;
 - (c) u Sjevernoj Irskoj, „High Court of Justice”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”;
 - (d) u Gibraltaru, „Supreme Court of Gibraltar”, ili u slučaju sudske odluke o uzdržavanju, „Magistrate’s Court”.
-

PRILOG IV.

Pravni lijekovi koji mogu biti podneseni u skladu s člankom 44. Konvencije jesu sljedeći:

- u Belgiji: Grčka, Španjolska, Francuska, Italija, Luksemburg i Nizozemska, kasacijski pravni lijek,
- u Bugarskoj: „обжалване пред Върховния касационен съд”,
- u Češkoj: „dovolání” i „žaloba pro zmatečnost”,
- u Danskoj: pravni lijek kod „højesteret” uz dopuštenje „Procesbevillingsnævnet”,
- u Saveznoj Republici Njemačkoj: „Rechtsbeschwerde”,
- u Estoniji: „kassatsioonkaebus”,
- u Irskoj: pravni lijek u vezi s pravnim pitanjem za „Supreme Court”,
- u Islandu: pravni lijek kod „Hæstiréttur”,
- na Cipru: pravni lijek Vrhovnom sudu,
- u Latviji: pravni lijek kod „Augstākās tiesas Senāts” preko „Apgabaltiesa”,
- u Litvi: pravni lijek kod „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”,
- u Mađarskoj: „felülvizsgálati kérelem”,
- na Malti: nema daljnjih pravnih lijekova bilo kojem drugom sudu; u slučaju sudske odluke o uzdržavanju „Qorti ta' l-Appell” u skladu s postupkom predviđenim za pravne lijekove u „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili”,
- u Norveškoj: pravni lijek kod „Høyesterett”,
- u Austriji: „Revisionsrekurs”,
- u Poljskoj: „skarga kasacyjna”,
- u Portugalu: pravni lijek u vezi s pravnim pitanjem,
- u Rumunjskoj: „Vrhovno sodišče Republike Slovenije” ili „revizuire”,
- u Sloveniji: pravni lijek kod „Vrhovno sodišče Republike Slovenije”,
- u Slovačkoj: „dovolanie”,
- u Švicarskoj: „recours devant le Tribunal fédéral”/„Beschwerde beim Bundesgericht”/„ricorso davanti al Tribunale federale”,
- u Finskoj: pravni lijek „korkein oikeus/högsta domstolen”,
- u Švedskoj: pravni lijek „Högsta domstolen”,
- u Ujedinjenoj Kraljevini, samo jedan pravni lijek ograničen na pravno pitanje.

PRILOG V.

Potvrda o sudskim odlukama i sudskim nagodbama iz članaka 54. i 58. Konvencije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Država podrijetla
2. Sud ili nadležno tijelo koje izdaje potvrdu
 - 2.1. Ime
 - 2.2. Adresa
 - 2.3. Tel./faks/e-pošta
3. Sud koji je donio sudsku odluku/potvrdio sudsku nagodbu (*)
 - 3.1. Vrsta suda
 - 3.2. Mjesto u kojemu se sud nalazi
4. Sudska odluka/sudska nagodba (*)
 - 4.1. Datum
 - 4.2. Referentni broj
 - 4.3. Stranke u sudskoj odluci/sudskoj nagodbi (*)
 - 4.3.1. Ime(na) podnositelja zahtjeva
 - 4.3.2. Ime(na) tuženika
 - 4.3.3. Ime(na) drugih stranaka, ako postoje
 - 4.4. Datum dostave pismena kojim je pokrenut postupak ako je sudska odluka donesena u odsustvu tuženika
 - 4.5. Tekst sudske odluke/sudske nagodbe (*) kao prilog uz ovu potvrdu
5. Imena stranaka kojima je osigurana pravna pomoć

Sudska odluka/sudska nagodba (*) je izvršiva u državi članici u kojoj je donesena (članci 38./58. Uredbe) protiv:

Ime:

Sastavljeno u ..., dana...

Potpis i/ili žig

(*) Izbrisati nepotrebno.

PRILOG VI.

Potvrda o javnim ispravama iz članka 57. stavka 4. Konvencije o nadležnosti i priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Država podrijetla
2. Sud ili nadležno tijelo koje izdaje potvrdu
 - 2.1. Ime
 - 2.2. Adresa
 - 2.3. Tel./faks/e-pošta
3. Tijelo koje ovjerava akt
 - 3.1. Tijelo uključeno u sastavljanje javne isprave (prema potrebi)
 - 3.1.1. Naziv i opis tijela
 - 3.1.2. Mjesto u kojemu se tijelo nalazi
 - 3.2. Tijelo koje je registriralo javnu ispravu (prema potrebi)
 - 3.2.1. Vrsta tijela
 - 3.2.2. Mjesto u kojemu se tijelo nalazi
4. Javna isprava
 - 4.1. Opis isprave
 - 4.2. Datum
 - 4.2.1. Sastavljanja isprave
 - 4.2.2. Ako je različito: registriranja isprave
 - 4.3. Referentni broj
 - 4.4. Stranke isprave
 - 4.4.1. Ime vjerovnika
 - 4.4.2. Ime dužnika
5. Tekst izvršive obveze kao prilog uz ovu potvrdu.

Javna isprava izvršiva je protiv dužnika u državi članici u kojoj je sastavljena (članak 57. stavak 1. Konvencije).

Sastavljeno u ..., dana...

Potpis i/ili žig

PRILOG VII.

Konvencije zamijenjene na temelju članka 65. Konvencije jesu posebno sljedeće:

- Ugovor između Švicarske Konfederacije i Španjolske o uzajamnom izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima potpisan u Madridu 19. studenoga 1896.,
 - Konvencija između Češkoslovačke Republike i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka s dodatnim protokolom potpisana u Bernu 21. prosinca 1926.,
 - Konvencija između Švicarske Konfederacije i Njemačkog Carstva o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Bernu 21. prosinca 1926.,
 - Konvencija između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Kopenhagenu 16. ožujka 1932.,
 - Konvencija između Švicarske Konfederacije i Italije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Rimu 3. siječnja 1933.,
 - Konvencija između Švedske i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Štokholmu 15. siječnja 1936.,
 - Konvencija između Švicarske Konfederacije i Belgije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i arbitražnih odluka potpisana u Bernu 29. travnja 1959.,
 - Konvencija između Austrije i Švicarske Konfederacije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka potpisana u Bernu 16. prosinca 1960.,
 - Konvencija između Norveške i Ujedinjene Kraljevine kojom se predviđa uzajamno priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Londonu 12. lipnja 1961.,
 - Konvencija između Norveške i Savezne Republike Njemačke o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i izvršnih javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima potpisana u Oslu 17. lipnja 1977.,
 - Konvencija između Danske, Finske, Islanda, Norveške i Švedske o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Kopenhagenu 11. listopada 1977. i
 - Konvencija između Norveške i Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim stvarima potpisana u Beču 21. svibnja 1984.
-

PRILOG VIII.

Jezici iz članka 79. Konvencije jesu bugarski, češki, danski, engleski, estonski, finski, francuski, grčki, irski, islandski, latvijski, litavski, mađarski, malteški, nizozemski, norveški, njemački, poljski, portugalski, rumunjski, slovački, slovenski, španjolski, švedski i talijanski.

PRILOG IX.

Države i pravila iz članka II. Protokola 1. jesu sljedeći:

- Njemačka: članci 68., 72., 73. i 74. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozeßordnung*) koji se odnose na obavješćivanje treće strane,
 - Austrija: članak 21. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozeßordnung*),
 - Mađarska: članci od 58. do 60. Zakona o parničnom postupku (*Polgári perrendtartás*) koji se odnose na obavješćivanje treće strane,
 - Švicarska, u odnosu na one kantone čiji primjenjivi Zakonik o parničnom postupku ne predviđa nadležnost iz članka 6. stavka 2. i članka 11. Konvencije: odgovarajuće odredbe o obavješćivanju treće strane (*litis denuntiatio*) primjenjivog Zakona o parničnom postupku.
-